

Ve tvářích lidí, které venku mívám, vídám prázdnotu, znechucení a beznaděj.

Když se na ně dívám, prožívám nejrůznější emoce, pochybnosti, marnost i slabost; a taky beznaděj, jestli se to u nás vůbec někdy změní. Proč tu vlastně jsem? Co tady dělám? Jen chodím kolem dokola a v duchu se za ně modlím...

Jednou mi tam venku od Ježíše přišel zajímavý pokyn, který se teď snažím používat častěji. Než začnu prosit za lidi a za otevřenou cestu k nim, v duchu chválím Ježíše:

Pane Ježíši, Ty jsi to nejvzácnější, co jsem kdy v životě získal (vlastně Ty sis získal mě!). Život s Tebou je nádhera, která už nikdy neskončí! Ty jsi naděje i pro všechny tyhle lidi. Ty jsi jediné řešení jejich prázdnoty a marnosti. Ty jsi to nejlepší čím můžu komukoli tady venku posloužit.

Co myslíš, že to se mnou udělá, když tam venku mezi lidmi v duchu takhle chválím Ježíše a zaměřuji svoji pozornost na Něho? ☐ Vyzkoušíš taky v duchu chválit Ježíše v okolí svého bydliště? Udělej to hned zítra!

Podívej se na důležité lekce v **Oddílu D. Ježíš je větší:**

D01. Sytím se tvou blízkostí (5:07)

D02. Hlavně nebud' sám sebou (4:46)

D03. Naslouchám živému Ježíši (5:43)